



УНИВЕРЗИТЕТ ПРИВРЕДНА АКАДЕМИЈА У НОВОМ САДУ

**ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ ЗА ПРИВРЕДУ И ПРАВОСУЂЕ У
НОВОМ САДУ**

**ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ ПОД НАЗИВОМ:
ДОБРОВОЉНА ЛИКВИДАЦИЈА ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА У ПРАВУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ**

Мср Радомир Кљакић

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

1. Датум и орган који је именовео комисију:

Одлука Наставно-научног већа Правног факултета – Друге седница новог сазива,
09. децембар 2019.год.

**2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива
уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив
факултета, установе у којој је члан комисије запослен:**

1.Проф. др Лазар Ожеговић, редовни професор, Факултет за економију и
инжењерски менаџмента у Новом Саду (председник Комисије).

2.Проф. др Предраг Мирковић, ванредни професор, Правни факултет за
привреду и правосуђе у Новом Саду (ментор - члан Комисије).

3.Проф. Др Борислав Бојић, ванредни професор, Правни факултет за привреду и
правосуђе у Новом Саду, Универзитета Привредна академија у Новом Саду (члан
Комисије).

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. **Име, име једног родитеља, презиме:** Радомир, Слободан, Кљакић

2. **Датум рођења, општина, Република:** 29. август 1980, Бачка Топола, Р. Србија

3. **Претходно стечено звање (датум и место одбране):**

Универзитет Едуконс, Сремска Каменица, Факултет за европске правно-
политичке студије, Нови Сад, 30.09.2014.– Мастер правник

3. Научна, односно уметничка област из које је претходно стечено звање:

Научна област: Правне науке, Привредноправна ужа научна област

1. Приказ стручних, научних, односно уметничких, радова (по категоријама):

1. Кљакић, Р., Кукрић, Ј. (2017). Улога стечајног суда у поступку реорганизације. Право - Теорија и пракса, вол. 34, бр. 10-12, стр. 42-48. М53

2. Кљакић, Р., Бејатовић, Г. (2018). Функционисање интерне ревизије и контроле у банкама. Култура полиса, бр. 36, година XV, стр. 639-649 М51

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графика и сл.

С А Д Р Ж А Ј:

УВОД

Уводна разматрања.....	11
Предмет и обухват истраживања.....	12
Друштвена и научна оправданост.....	15
Циљеви и резултати истраживања.....	17
Методологија истраживања.....	18

ГЛАВА I.

**ПРАВНО – ТЕОРИЈСКИ КОНЦЕПТ ИНСТИТУТА ЛИКВИДАЦИЈЕ
ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА У ПРАВНОЈ НАУЦИ**

Појам ликвидације привредног друштва – правни концепт схватања.....	19
Циљеви ликвидације.....	28
Правне дистинкције између добровољне и принудне ликвидације привредног друштва општи осврт.....	32

ГЛАВА II.

**ПРОЦЕСНОПРАВНИ АСПЕКТИ СПРОВОЂЕЊА ДОБРОВОЉНЕ
ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА**

Ликвидациони поступак – општи осврт.....	39
Покретање поступка ликвидације у различитим формама привредних друштава.....	40
Друштва лица.....	40
Друштва капитала.....	43
Процесноправни аспекти одлуке о покретању поступка добровољне ликвидације привредног друштва.....	47

Евидентирање одлуке о ликвидацији при АПР-у.....	51
Обавештење повериоцима о покретању поступка ликвидације.....	54
Поступак пријаве потраживања.....	63
Почетни ликвидациони биланс.....	68
Почетни ликвидациони извештај.....	75
Циљ почетног ликвидационог извештаја.....	79
Радње, активности и мере у функцији спровођења ликвидационог поступка.....	80
Ограничење исплате члановима друштва у ликвидацији.....	84
Годишњи ликвидациони извештај.....	86
Завршни ликвидациони биланс.....	89
Извештај о спроведеној ликвидацији.....	91
Предлог одлуке о расподели ликвидационог остатка друштва.....	92
Расподела ликвидационог остатка.....	93
Покретање стачаја у току ликвидационог поступка.....	97
Окончање ликвидације.....	100
Одговорност чланова друштва по окончању ликвидације.....	102
Институт обуставе ликвидације.....	105

ГЛАВА III.

ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ ЛИКВИДАЦИОНОГ УПРАВНИКА

Именовање ликвидационог управника.....	108
Овлашћења ликвидационог управника.....	111
Овлашћења ликвидационог управника у ортачком друштву.....	112
Овлашћења ликвидационог управника у командитном друштву.....	114
Овлашћења ликвидационог управника у друштву са ограниченом одговорношћу.....	116
Правни положај ликвидационог управника у акционарском друштву.....	119
Разрашење ликвидационог управника.....	122
Оставка ликвидационог управника.....	124
Одговорност за штету ликвидационог управника.....	126
Накнада за рад ликвидационог управника.....	128

ГЛАВА IV.

ИНСТИТУТ ДОБРОВОЉНЕ ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА У ЕВРОПСКОМ ПРАВНОМ ПРОСТОРУ

Институт ликвидације привредног друштва у праву Р. Црне Горе.....	134
Институт ликвидације привредног друштва у праву Босне и Херцеговине.....	146
Федерација Босне и Херцеговине.....	146
<i>Закон о ликвидационом поступку Федерације Босне и Херцеговине.....</i>	147
<i>Закон о привредним друштвима Федерације Босне и Херцеговине.....</i>	155
Институт ликвидације у праву Републике Српске.....	164

<i>Закон о ликвидационом поступку Републике Српске</i>	165
<i>Закон о привредним друштвима Републике Српске</i>	171
Институт ликвидације у праву Р. Хрватске.....	181

ГЛАВА V.

ИНСТИТУТ ЛИКВИДАЦИЈЕ СПЕЦИФИЧНИХ ФОРМИ ПРИВРЕДНИХ ДРУШТАВА - ЛИКВИДАЦИЈА БАНАКА И ОСИГУРАВАЈУЋИХ ДРУШТАВА

Општи осврт.....	196
Поступак ликвидације банака, осигуравајућих друштава и лизинг друштава са посебним освртом на банке као финансијске институције.....	198
Добровољна ликвидација друштва за осигурање.....	208

ГЛАВА VI.

СТЕЧАЈ И ЛИКВИДАЦИЈА

Општи осврт.....	211
Правне дистинкције између стечаја и ликвидације привредног друштва.....	211

ГЛАВА VII

ЕМПИРИЈСКО ИСТРАЖИВАЊЕ ИНСТИТУТА ЛИКВИДАЦИЈЕ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА У СУДСКОЈ ПРАКСИ

Уводна разматрања.....	242
Анализа примера судске праксе	
1. Регистрација и објављивање одлуке о покретању поступка ликвидације.....	243
2. Завршетак започетих послова у поступку ликвидације друштва.....	245
3. Правни интерес за тужбу ради наплате потраживања признатог у ликвидационом поступку.....	248
4. Правни интерес за тужбу против ликвидационог дужника.....	250
5. Последице покретања ликвидације на пуномоћје у парници.....	254
6. Покретање принудне ликвидације.....	256
7. Обавештење о покретању поступка ликвидације.....	258
8. Ликвидациони управник као овлашћени предлагач за покретање стечајног поступка.....	261
9. Ликвидациони извештај из кога произилази да имовина друштва није довољна за намирење свих поверилаца.....	263
10. Именовање ликвидационог управника након брисања друштва	

из регистра.....	265
11. Дозвољеност кондемпнаторног захтева према привредном друштву у ликвидацији.....	267
12. Дозвољеност тужбе према субјекту у ликвидацији.....	269
13. Дозвољеност кондемпнаторног тужбеног захтева према привредном друштву у поступку ликвидације.....	272
ЗАКЉУЧАК.....	274
ЛИТЕРАТУРА.....	281
Страница	289
Поглавља	6
Референци	495
V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ	
<p>Институт ликвидације привредног друштва представља један од важних института привредноправног законодавства савремених правних система. Глобална унификација ткз. корпоративног права, препознаје значај динамичких промена статусног карактера у погледу оснивања односно гашења привредних друштава. Институт ликвидације привредног друштва јесте препознат и именовани институт права који има за циљ гашење правног субјективитета привредног друштва. У датом правном концепту разрада овог института је учињена на два појавна облика, институт добровољне и принудне ликвидације. Предмет истраживања докторске дисертације јесте био институт добровољне ликвидације привредног друштва у праву Р. Србије.</p> <p>Докторска дисертација је сегментиран на теоријски и емпиријски део истраживања. У складу са дефинисаним циљевима истраживања, као и детереминисаним хипотезама, концепт истраживања теоријског и емпиријског дела истраживања је тако учињен да уважава дефинисане параметре истраживања.</p> <p>Теоријско истраживање је сегментирано на шест засебних одељака и то:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. институт ликвидације привредног друштва и правне дистинкције у односу на друге облике престанка привредног друштва; 2. процесноправни аспекти спровођења добровољне ликвидације привредног друштва; правни положај ликвидационог управника; 3. институт добровољне ликвидације привредног друштва у европском правном подручју; 4. институт ликвидације посебних форми привредних друштава – ликвидација банака и осигуравајућих друштава; 5. стечај и ликвидација привредног друштва. <p>Емпиријски сегмент истраживања обухвата анализу института ликвидације привредног</p>	

друштва у судској пракси домаћих судова. Обим емпиријског истраживања обухвата 13 извора судске праксе и заснован је на анализи пресуда, решења и мишљења судова свих инстанци у Р. Србији. Последњи сегмент истраживања су закључна разматрања која сублимирају најважније закључне ставове спроведеног истраживања, детерминишући и коначну проверу постављених хипотеза истраживања.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Закључци кандидата изведени у последњем одељку рада представља научну сублимацију извршеног истраживања. У контексту методологије, изведени закључци јесу логички односно методолошки адекватно конструисани, и представљају научно релевантне ставове кандидата који су проистекли из спроведеног истраживања. Кандидат је указао да институт ликвидације привредног друштва представља важан нормативни сегмент сваког правног система у области статусноправног уређења привредних друштава, а да динамика пословања јесте условила потребу за значајне промене у правном режиму оснивања, управљања и гашења привредних друштава. Правни системи држава имају потребу за креирањем и иновирањем корпуса легислативних прописа који ће бити у служби потреба савременог привредног пословања, али који ће истовремено бити у функцији заштите партикуларних интереса трећих лица. Кандидат закључује да институт ликвидације привредног друштва у свим својим појавним облицима јесте важан институт корпоративног права, који на законом установљен начин нормативно интегрише поступак гашења привредног субјекта и његовог правног постојања онда када друштво има довољно средстава за намирење свих својих обавеза.

Први сегмент истраживања је био фокусиран на детерминисању ширег концепта правног института добровољне ликвидације привредног друштва, уз компаративну анализу овог института и других облика престанка привредних друштава. Овај сегмент истраживања је у фокус ставио шири контекст института ликвидације привредног друштва са посебним освртом на институт добровољне ликвидације. У оквиру овог дела истраживања посебно је дат широк спектар научно релевантних становишта у погледу општег детерминисања института ликвидације привредног друштва не бази теоријских ставова. Закључено је да законски опис појма ликвидације привредног друштва није у класичном – номотехничком смислу написан, те да законодавац у Р. Србији не дефинише појам ликвидације, већ то исто чини на посредан начин тиме што прописује законске услове за иницирање почетка института ликвидације. Исти нормативни принцип јесте примењен и када је реч о принудној ликвидацији. Са тим у вези мишљење кандидата јесте да ово законско решење као такво има недостатке, јер изостанак јасно прецизираног правно дефинисаног појма ликвидације је нормативно мање квалитативно решење, у односу на легислативну могућност законодавца да дати институт јасно дефинише као законски појам. Закључак је да ликвидација привредног

друштва јесте законом установљен начин престанка привредног друштва и његовог правног субјективитета, док одредбе закона које уређују сам институт ликвидације исто не дефинишу. Мишљење кандидата јесте такво да исти сматра да је законодавац пропустио прилику да једнообразно без *”посредног упућивања на друге делове закона”* дефинише појам ликвидације. Кандидат је става да би законски опис појма ликвидације требало да гласи овако: *ликвидација друштва је престанак привредног друштва уз његово брисање из регистра привредних субјеката, и спроводи се када друштво има довољно средстава за намирење свих својих обавеза.* На овај начин је дефинисан *”појам”* ликвидације друштва и истовремено законски задржан когентни услов за спровођење ликвидације – довољно средстава за намирење свих обавеза привредног друштва.

Други сегмент докторске дисертације имао је за предмет анализу процесноправних аспеката спровођења поступка добровољне ликвидације привредног друштва. У оквиру овог сегмента рада анализирани су све радње прописане законом које се имају спровести, од иницијалног акта отварања ликвидационог поступка па све до окончања поступка и гашења правног субјективитета привредног друштва. У основи законодавац је адекватно нормирао процесноправне аспекте спровођења поступка ликвидације, јасно дефинисао рокове који се имају испоштовати, субјекте који су одговорни за различите радње унутар самог поступка, као и друга процесноправна питања од значаја за заштиту интереса трећих лица. Актуелна законска решења нису се у значајном нормативном обиму мењала у односу на претходна законска решења из 2004. године. Са тим у вези, констатовано је да постоји простор за нормативно унапређење самог ликвидационог поступка. Тако је закључено да иако законодавац јасно прописује рокове у којима су субјекти ликвидационог поступка дужни да обаве одређене активности и усвоје одређена правна акта од значаја за окончање поступка, не постоје прописане санкција за њихово кршење. Изнет је став да овај приступ законодавца јесте у основи погрешан, те да свако непоштовање законом дефинисаних рокова мора бити пропраћено и законом дефинисаном санкцијом за такво понашање одговорних субјеката у друштву у ликвидацији. Када су у питању процесни аспекти спровођења ликвидационог поступка, закључено је да низ докумената који се састављају током трајања поступка имају за циљ да прикажу релевантне податке економског карактера о стању у привредном друштву. Одговорност за састављање ових извештаја је на ликвидационом управнику као органу пословођења друштва у ликвидацији, што уз чињеницу да ово лице јесте и орган заступања друштва у ликвидацији, чини да исти јесте и централна фигура ликвидационог поступка.

Правни положај ликвидационог управника јесте био предмет истраживања трећег сегмента рада. У оквиру овог поглавља анализирана су сва релевантна питања од значаја у вези са правним положајем ликвидационог управника, правима и обавезама која произилазе из функције овог субјекта сходно Закону о привредним друштвима. Доминантан фокус овог сегмента истраживања је био на обавезама које, сходно

функцијама које обавља, има ликвидациони управник. У начелу је констатовано да правни положај управника, како када су у питању његова права, тако и када су у питање његове обавезе али и одговорност, јесте адекватно законски нормиран, те да у основи не постоје посебне критике које би смо упутили законодавцу у контексту начина нормирања правног положаја ликвидационог управника. Ово је потврђено и кроз упоредноправну анализу института добровољне ликвидације привредног друштва, те је констатовано да правни положај ликвидационог управника јесте релативно слично нормиран и у релевантним законима држава региона. Законодавац је адекватно законски нормирао све релевантне ситуације, те и сама стручна односно научна јавност, нема посебних замерки на аспект нормативног уређења датог питања.

Четврти део докторске дисертације јесте био оријентисан на упоредноправну анализу института добровољне ликвидације привредног друштва у државама региона. Циљ истраживања јесте био анализа релевантних прописа у државама окружења које нормативно уређују институт ликвидације привредних друштава и упоредноправни коментар таквих решења у односу на релевантан пропис у Р. Србији. Истраживање је обухватило нормативно уређење института ликвидације привредног друштва у Р. Црној Гори, Босни и Херцеговини и Р. Хрватској. На основу спроведеног истраживања потврђена је помоћна хипотеза Х3, те се закључује да институт ликвидације привредног друштва јесте релативно слично нормиран у државама овог простора. Такође је закључено да су државе, које су раније започеле приступне преговоре о уласку у Европску унију, односно оне које су већ ушле у њу, своје законодавство додатно усагласиле са захтевима на овом пољу, те је закључено да је Р. Хрватска институт ликвидације привредног односно трговачког друштва, најкохерентније уредила, и да сам текст закона јесте према мишљењу овог аутора номотехнички, најквалитетнији у односу на друге законе. Квалитет законских текстова Р. Србије и Р. Црне Горе, је на релативно сличном нивоу, уз одређене критике које су у овом сегменту рада упућене на рачун црногорског закона, у делу који се односи на сам обим законског текста и непотребно коришћење упућујућих норми. Специфичност државног уређења Босне и Херцеговине је додатно усложнило овај упоредноправни сегмент истраживања, док су сама законска решења, како у Федерацији БиХ, тако и у Р. Српској, критикована у сегментима постојања два а не једног релевантног правног прописа, збуњујућег карактера норми у смислу примене истих сходно различитим законима, као и чињеници да се сам поступак ликвидације спроводи пред државним судовима који су стварно надлежни за спровођење стечајног поступка. У контексту анализе која је спроведена у овом сегменту рада, кандидат је правилно изнео ста да као позитивно решење које се може инкорпорисати у домаће право јесте институт скраћеног ликвидационог поступка, који умногоме убразава редовни начин спровођења ликвидације, те би као такав могао бити предмет законског нормирања у будућим изменама Закона о привредним друштвима.

Пети сегмент истраживања јесте предметно био оријентисан на анализи примене

института ликвидације банака и осигуравајућих друштава. Реч је о привредним друштвима која се оснивају у форми акционарских друштава, али су она, сходно њиховом значају на финансијском тржишту, посебним прописима уређена. Са тим у вези је анализиран Закон о стечају и ликвидацији банака и осигуравајућих друштава, као *lex specialis* пропис, уз допунску анализу норми Закона о банкама и Закона о осигурању, односно Закона о привредним друштвима. Специфичност правног положаја ових субјеката јесте у регулаторној функцији коју обавља Народна банка Србије. Ова институција је субјекат од посебног значаја у смислу оснивања, управљања и гашења наведених правних субјеката. Општи закључак овог сегмента рада је да поступак ликвидације ових правних субјеката јесте умногоме различит у односу на поступак ликвидације привредних друштава сходно одредбама Закона о привредним друштвима. Константовано је да долази до интелполисања материјалних одредаба Закона о стечају и Закона о стечају и ликвидацији банака и осигуравајућих друштава. Са тим у вези, главни закључак јесте да ликвидациони поступак, који се спроводи над овим субјектима и сходно овом закону, не представља ништа друго него поступак који се води сходно материјалним и процесним аспектима стечајног права, уз мања ограничења односно модификацију примене тих норми. Такође је закључено да ликвидација према Закону о стечају и ликвидацији банака и осигуравајућих друштава јесте у процесном, али и материјалном смислу, институт стечаја односно стечајног поступка, који је делимично модификован. Константовано је да постоји већи степен правне корелације између стечаја и ликвидације банака, осигуравајућих друштава и лизинг друштава сходно овом закону, него што постоји правна сличност између института ликвидације према одредбама Закона о привредним друштвима, у односу на правно регулисање ликвидације на начин како је то учињено нормативним решењима садржаним у Закону о стечају и ликвидацији банака и осигуравајућих друштва.

Емпиријски сегмент истраживања је обухватио анализу релевантних пресуда, решења и мишљења судова свих инстанци у Р. Србији, а који су за предмет имали институт ликвидације привредног друштва. Сваки пример судске праксе јесте методолошки анализиран на идентичан начин, уз давање адекватних коментара за сваки од анализираних примера. Општи закључак емпиријског сегмента истраживања јесте да судови у пракси немају проблема у тумачењу материјалних прописа. Становишта судова у анализираним случајевима су у корелацији са теоријски ставовима стручне и научне јавности. Овим је потврђено да је институт ликвидације привредног друштва квалитетно нормиран институт домаћег права, те да у пракси судови немају посебне проблема у тумачењу прописа и њиховој примени.

Спроведено истраживање јесте потврдило основну хипотезу Х1. Закон о привредним друштвима јесте пропис који је доминантно легислативно уредио област добровољне ликвидације привредних друштава на потпун начин. Као такав пропис исти представља квалитетну нормативну надградњу у односу на претходни закон и као такав јесте саобразан са позитивноправним решењима правних система држава региона. Помоћна

хипотеза Х2 јесте делимично потврђена. Закон о привредним друштвима јесте легислативни искорак напред у односу на претходни закон у делу који уређује институт ликвидације привредног друштва, али су измене у односу на претходни пропис минималног нормативног карактера, што је у истраживању потврђено. Помоћна хипотеза Х3 је потврђена. Нормативна решења садржана у правним системима држава у региону су делимично међусобно усклађена у погледу основних правних решења из домена законских одредаба које уређују институт ликвидације.

VI ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Инститит ликвидације привредног друштва, како добровољно тако и принудне, јесте важан институт корпоративног права сваке држава. Држава има задатак да кроз релевантне прописе законски уреди правне начине престанка привредног друштва, онда када исто има довољно средстава за регулисање свих обавеза према трећим лицима. Кандидат је адекватно поставио основне темеље једног научно-истраживачког рада. Предмет, друштвена и научна оправданост, циљеви и задаци истраживања, дефинисање хипотеза истраживања, као и примена различитих научних метода истраживања, јесу правилно конципирани и примењени од стране кандидата у раду. Стил писања кандидата јесте веома јасан и концизан, без употребе сувишних и апстрактних појмова. У свим сегментим рада, кандидат јесте фокусиран искључиво на оно што је парцијално предмет и задатак сваког од сегмената рада, тако да не постоје ткз. понављања у већ изнетим ставовима. Кандидат је језички доследан у целом раду, те се јасно уочава завидан ниво самосталности у изношењу својег тумачења права и норми кроз цео рад. Изведени закључци јесу веома прецизни, логички повезани у кохерентну целину, те као такви представљају валидне резултате спроведеног истраживања. Комисија оцењује као позитивним начин приказа резултата истраживања.

VII КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

- 1. Да ли је докторска дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме ?**

Докторска дисертација је писана у складу са образложењем које је наведено у пријави теме.

- 2. Да ли докторска дисертација садржи све битне елементе ?**

Докторска дисертација садржи све битне елементе, који су предвиђени за овакву врсту рада.

3. По чему је докторска дисертација оригиналан допринос науци.

Предмет истраживања ове докторске дисертације чини иницијалним да иста има потенцијал да пружи оригинални допринос науци. Ово мишљење комисије јесте засновано на чињеница да тема истраживања није у овом обиму, нити на овакав научни начин, претходно истражена. Са датом поставком предмета истраживања, сами резултати истраживања који су оцењени као позитивни, јесу веома релевантан доказ оригиналног доприноса науци саме дисертације. Додатна вредност спроведеног истраживања огледа се и у његовом емпиријском сегменту, у којем су анализирани релевантни извори судске праксе. Тако спроведено истраживање јесте додатно обogaђено приказом и анализом судских пресуда, решења и мишљења, што је комисија оценила као посебно позитиван аспект овог рада.

4. Недостаци докторске дисертације и њихов утицај на резултат истраживања.

Нема недостатака у докторској дисертацији који би утицали на резултат истраживања.

На основу укупне оцене докторске дисертације, комисија предлаже:

да се докторска дисертација Мср Радомира Кљакића, под називом: **Добровољна ликвидација привредног друштва у праву Републике Србије прихвати и кандидату одобри одбрана.**

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Проф. др Лазар Ожеговић, председник комисије

Проф. др Предраг Мирковић, члан комисије-ментор

Проф. др Борислав Бојић, члан комисије